

נח:

עין משפט
נר מצוה

מז א מיי פֿיט מכל
 מירות הלענד:
 (ב מיי פֿיד מכל תיח
 הליו עושיט ייד בימן רמו
 סעיף יכ):
 יז ג מיי סס פֿון הלענד:
 יח ד מיי סס פֿיט הלי
 טו ופֿיי הליא:

פי' הרא"ש

היה ילידו, ולחיות, לבדו הישע
קרוב ראהו נמצא זה מביא
מרבנותו ונחשקו
ונקט מיניה ויביאם
לנחשקו: לחדר בה אה
התלמידים את מדרה וזה
לדבר כי הוא אה דאמר
שיבשם א' לירד כנודו לא
אמ' [אלא] לחדר את
התלמידים את שני בהם
משיב כח וזמא
דקאמר [מנצח] זה אה
מרבנותו לנחשקו אה
אין אתה נודד כנודד יצחק
לבהיב מרבנותו לנחשקו
אמ' ליעבד י' יהושע
לקדק לא ליסור, דקדק
היה העשירים: ולר' יוחנן
דאמר שדור אתה כנודד
יבין לאחר תופות החלל
שני צילחו שניהם והנצח
שידורו העשירים. אמ'
אין נסמא א' מהם ואין
ידוע אתה הוה אה
לעשות כח ההם אה
לצטח כענין אהרן אבל
האם מוטב שישעם כח
וזה: וזה נראה י' אה
דאמר כח כהן לא אהרן
(וישמעאל) ויחשקו
אלא ליהושע
התלמידים: שני נור
טמא כסמך כחם
לעיל מ' כ'.

ימי שומע יו. אם ואין דעמו
כענד: **מי** שומע יו שידור
ממסקמקס ליתום מיר אלז
היה אלו לבדו מביא
היהוה הדין עולת העוף
ולא חש לפס
לגלגלה על אחד מהדמים
ואומר כו' וחסדו
לשפות בין דשמה היה עומה
ועוד שלשים יום ומביא קרבן
טערה תעלה ועולה ושלמים: ואם
שחור הינו זורמי העולה האשונה
חובה. דלא קני בלא עולת חובה
נגבילתו ראשון שזריך לכל הפחות
לגלגלה על אחד מהדמים: והשאר קרבני
התעלות השלמים ועולה זו שבה
עשוי מדבה:

נמצא מביא קרבנותיו להצאין.

דאס טורר הייז ער
דאסווע חוצה דפרישט ובינולות שני
מביא מטאת ושלמים דריון דאין מיר
אחער עמו איז יוכל לעשות בענין
אחער שריון שזוא ספק טאל דאס
שלמים איז רשאי לגלות כעל דאס
דקדקטיווי דעם דברק שני (ועל דא
מיר שכלו ימיו לוקה על הטומאה
ואינו⁶ לוקה על התגלחת:

אבל הודו חבטים לדברי בן וזמא.

ללא ליכטה וי אס מציא
לחלוצין והלא לא ימאז אחר שידור
נגנדו: **ורליית**. אדרי יאושע
פערן כלומר ויציא לחלוצין ומה נזק
ומשט אין הכי נמי ולא א"ר יאושע
מאלא אדמה התלמידים: **אמר** רב
חנמן בדר יצחק **מאי** יעבר ר' יאושע
התמן **רדא** א"רס. לא ליחפרס:
נבע"א: מחא ליעבר רבי יאושע
לדיקא ללא ליסור פירוש לנני מעיס
שלא יסריחו דכיון שיבקש אחד שידור
נגנדו צמיר א"ר לקוש שלשים יום
בשמגלתן שמיין שנהא נכריס
הלניף החלצ ותגלת שמיס היו
לפני תופס א"ר יסריח החלצ צמה
שיאמרו להקטיר אותו עד שמי
גמלתות דמי ללא מה אחד מסי

גור שהיה שמו בספק. פירשתי

מחובה עם שאר קרבנותי ואם טהור אף
אם טהור היה שמניס קרבנותי לת
לעולם "מה טהובה הדין ר' יהו
היודע אחר שמואל. "ידע היה ר'
קל וחומר בענין ומה (א) רבי
יכול להשיב על דברי רבו ואפי'
ובדמיון במקום דבר (א) דם
לשחוק שנתר (משל ב) דם נבלת
שניה שחלק ממך ואי אתה יודע
לומר לר' נחמן (א) דלא שמי ליה
היטע דלמר נמאלו אי מניס קרבנ
קרבנותי בתגלות שיה אלא ודאי
מקריחין לפי שמה שמי כן כבשר

שני נזירים פרק שמיני נזיר

לידור נזיר לא זה? שידור
בנגדו בנזיר. בזה העין
לסוף שלשים יום חטאת העוף
רשה: ועולת בהמה. כדי

מתני' מת אחד מהן

(ז) אחד מן השוק שידור
 טמא הייתי הרי אתה
 הייתי הרי אתה נזיר או
 שלשים (ח) ומביאין
 טהרה ואומר אם א
 טומאה שלי וקרבן טה
 הטהור קרבן טהרה
 וסופרים שלשים יום
 ואומר אם אני (ט) הט
 וקרבן טהרה שלך וזה
 הוא הטהור קרבן טה
 בספק וזהו קרבן טהרה
 ומי שומע לו שידור כ
 חטאת העוף ועולות
 הייתי חטאת מחובר
 טהור הייתי העולה מ
 וסופר שלשים יום ומכ
 אם טמא הייתי העול
 חובה ואם טהור הייתי
 זו נרבה זו שאר ק
 נמצא זה מביא קרבנו
 לו חכמים לכן וזמא: ג
 אמר שמואל לא אמר
 בה את התלמידים אמר
 ליה רבי יהושע לרקדי
 נזיר שהיה טמא בספ
 בקדשים אחר ששים
 למתים אחר מאה ו
 הנגע דוחה תגלחת ה
 יאכל בזמן שהוא

וּמֵאֵה וְטִהַרָה הָאֵל וְדָאֵל [אין]
דְּמַת אַחַד וְאַשְׁפֵּר לְתַקְנֵי
וְלֵאמֹר הִיא לִי לְמִימַר לִרְ
אַחֲרָן כְּמוֹד לְדָקִיחַ לְאַיִבִּירִים
מִשְׁנֵיהֶם וְקִשָּׁה דְעַל הָעוֹלָה
שְׁלָמִים וְחוֹ לְמֵה יִמְחֹן הַכֶּהֵן
מִזְמֵנוּ וְיִוְחֵר נִרְאֶה בְּדַפְרֵישִׁית:
לְעֵיל שְׁלֵיחַ פ' ר"ג ע"א:

וְיוֹ הָרִי עוֹלָת בְּהֵמָה רִאשׁוֹנָה
הַיֵּאָחָז שֶׁבְּתִגְלֹתָם רִאשׁוֹנָה הַיֵּאָחֵז
שֶׁשֶּׁקֶל אֶחָד הָיָה לְכִנְיָוֹתָיו לֵאמֹר
(שַׁעֲרֵי) בֶן לִי לֶכֶן וְזֹמַם
יִשְׁעֵי הַיֵּאָחָז הַשֶּׁקֶל הַזֶּה
שִׁדְרֵי הוּא בְּעֵלְמוֹ שֶׁאֵין
יִדְרֵי בּוֹ שֶׁאֵין דְּבָרָיו וְלֹא כִּי
בְּפֶסַח כִּי וְזֹמַם עֲלֵיהֶם
שֶׁנֶּשְׁמָעָא לֹא נִבְלַת עֲמֻלָּתָם
שֶׁיֵּשֶׁנּוּ וְזֹמַם דִּלְפָּה: אָמֵר רַב
לֵאמֹר דְּלִמְרִינָן לֹא אָמֵר רַב
וְיוֹ לְחֻלְתָּן: מֵאֵל רוּחַ לְעֵי
מִבְּחֵי הַיֵּאָחָז וְאֵין עֹמָל כֶּסֶף:
מִתְנִי' נִיר שְׂהִי עֵמָל כֶּסֶף

אמר ר' יהושע יבקש

כנגדו בנייר ואומר אם
נייר מיד ואם טהור
חר שלשים יום וסופרין
קרבן טומאה וקרבן
ני הוא הטמא קרבן
הוא שלף ואם אני הוא
לי וקרבן טומאה בספק
ומביאין קרבן טהרה
מא קרבן טומאה שלי
קרבן טהרתי ואם אני
דה שלי וקרבן טומאה
יתך אמר לו בן זומא
כנגדו בנייר *אלא מביא
המה ואומר אם טמא
יני והעולה נדבה ואם
חובתי והחטאת מספק
ניא קרבן טהרה ואומר
ה הראשונה נדבה וזו
העולה הראשונה חובה
רבי אמר רבי יהושע
תני לחצאים אבל הורו
וליתני אמר רב יהודה
ה יושע אלא ^ללחוד
ר רב נתנן מאי ליעביד
ה דלא ליסרו: **מתני'**
ק ומוחלט בספק אוכל
יום ושותה יין וממא
עשרים יום: **שתגלחת**
נגזר בזמן שהוא ודאי
ספק אינו דוחה:
גמ'

אלה חטאת העוף שהיא בזה
ויבא עמה עולת בהמה ושל
להביא לאלתר אלה לאחר של
לשמות בין ויטעמו למחיה
אם טמא הייתי החטאת מחובר
דגור טמא לא מיימי עולת
החטאת בספק ואינה נאכלת
וסופר שלשים יום ומצוי קרב
בהמה ושלמים ואומר אם

חשובה חו נדבה ואלו שחר קרבני
קרבן עולת צהמה ועשיו הכי
שחית מואל סומי
מזה מביא קרבנותיו לחללני
ולא אמר כך אלא כדי להחדר
נדבצרו ולא כלום משיב דבר
ולום מצריו יהיו מלענין
ואשר יורא אפילו כה הלי
כרי מורה סופן להמאצה בה
כ נחמן בר יצחק מה ליעבד
יהושע אלא להחד את התלמידים
וחו מעיש דקי צהמה לה
נדבצי. כמו דקיס צהנני
ופק ל'. כמו שיא מפורשת למי

מסורת הש"ס

(א) [ע' תוספות מנחות פא.
ד"ה החורבה, (ב) [ברכות
לג: ויש"נ, (ג) לעיל נה: מ:
(ד) [לפנינו שם ר"ח רב
פסא, (ה) [דף נה:]

נוסחת הריב"ן

(א) אל ענין נדירות
(ב) דמחלוקת (כ"א) וז"ל
שלוש יום (ד) ויטעמא
לחמם (ה) ויחזקו (ו) ויחזקו
היה של ירקון וקומה
בספק (ז) אלא ויטעמא
שבתות (ח) לחמ שלש
שבת יום (ט) לחמ שלש
יום וטעמא (י) חמשי
אלא שדור נבנה (יא) חמשי
השבתה שבת יום ויטעמא
לכן חמשי (יב) וזה ה'
ויטעמא חמשי שבת נבנה
שכן בדבריו חמשי יום ויטעמא
היה של ירקון וקומה
לחמ שלש שבת יום
וחמשי יום אל שכן
בדבריו חמשי יום חמשי
לכן ה' חמשי יום ויטעמא
(ג) מלכות (כ"ב) חמשי
שבת (ד) אל דלא חמשי
(ה) חמשי קרעבניש חמשי
(ו) חמשי שבת
(ז) חמשי שבת

הגהות הב"ח

(6) במשנה וסופרין
עלשים יום ותפילין;
(3) שם אם אני הוזה
העמל: (4) ר"ה ד"ה חת
לחד וכו' עלשים יום
מוזהר: (7) ד"ה ולשים וכו'
ר' יהושע לכן וזמא כלי
ותפילין כן ל"י נחמק;
(8) ד"ה לחד ר' יהודה
וכו' ומה ר' יהושע
שיעור הוא בעמל:
(1) ד"ה לחד רב נחמן וכו'
כלומר רב נחמן לא הוזה
שעני עמל:

הגהות התוספות

1. ציל פירות, אפילו אם
- דעתו כו'. 2. ציל בלא זה,
- וכי' בס"י. 3. ציל ועדיין
- אחור. 4. היצב ליחיד נמחק.
5. ציל זה שאר. 6. היצב
- המוקפות נמחק, וכי' בס"י.
7. היצב בע"א נמחק
- וציל נס"ה. 8. ציל לא.
9. ציל על.